

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie skazanego **R. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 marca 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego,

w przedmiocie zasądzenia niezbędnych wydatków,

na podstawie 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.),

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz
adw. G.S., Kancelaria Adwokacka w K., kwotę 495,00 zł (czterysta
dziewięćdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu niezbędnych
wydatków w postaci kosztów podróży.**

UZASADNIENIE

Adwokat G. S. został ustanowiony obrońcą z urzędu dla skazanego R. C. w postępowaniu kasacyjnym. W związku z wniesieniem przez niego kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 stycznia 2021r., sygn. II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt III K (...), postanowieniem z dnia 18 stycznia 2021 r. sygn. akt IV KK (...) Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną. W piśmie z dnia 9 lutego 2021 r. (data stempla pocztowego) adw. G. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz niezbędnych wydatków kwocie 495,00 zł i wskazał, że do Sądu Najwyższego, przed którym w dniu 18 stycznia 2021 r. rozpoznawana była wniesiona przez niego

kasacja dojechał z K., korzystając z własnego środka transportu, tj. samochodem osobowym marki J., o pojemności silnika powyżej 900 cm³, pokonując 592 km w obie strony, załączając na tę okoliczność kserokopię dowodu rejestracyjnego pojazdu. Obecność obrońcy potwierdza treść protokołu rozprawy z w/w daty.

Zgodnie z treścią § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.), koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują nie tylko opłatę, ale również niezbędne, udokumentowane wydatki adwokata. Skoro w tym przepisie jest mowa o wydatkach niezbędnych, oznaczać to musi, że czynność, która spowodowała ich powstanie była nieodzowna (konieczna). W sytuacji, gdy sprawa skazanego rozpoznawana jest w miejscowości znajdującej się poza siedzibą kancelarii obrońcy, dojazd adwokata na rozprawę własnym samochodem uznany być musi za taką właśnie nieodzowną czynność, a poniesione przez niego z tego tytułu wydatki za niezbędne. Jeśli wydatki te zostały udokumentowane, ich zwrot należy się adwokatowi w każdym wypadku (patrz postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. II AKz (...)).

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy w § 2 ust 1 pkt b wskazuje, że stawka za 1 km przebiegu pojazdu dla samochodów osobowych o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ nie może wynieść więcej niż 0,8358 zł.

Zgodnie z powyższym Sąd Najwyższy postanowił wniosek uwzględnić i przyznać adw. G. S. zwrot kosztów podróży w wysokości 495,00 zł za dojazd obrońcy z siedziby kancelarii w K. do Sądu Najwyższego (wraz z podróżą powrotną do siedziby obrońcy) celem reprezentacji skazanego R. C. na rozprawie kasacyjnej, albowiem kwota ta nie przekracza iloczynu stawki maksymalnej oraz ilości przejechanych kilometrów wyrażających pokonaną przez obrońcę odległość, tj. 592 kilometrów w obie strony, a ich wysokość sąd uznał za racjonalną i celową.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

